

Růže schovaná v klíně  
vrhá paprsky štěstí  
ukrytá v dlani krásu svou po čase ztrácí.

Hodiny, co měří touhy, odbíjí  
dobré věci jsou tu jenom na chvíli.

Píseň naplní síně  
tóny cestu si klestí  
nevinny hity se časem jak ohranný vrací.

Hodiny, co měří touhy, odbíjí  
dobré věci jsou tu jenom na chvíli.

Tolik společných dní a nocí probdělých  
kdo by řek, že nás dva něco rozdělí  
hvězdy nad námi ví, že jednou byli jsme pár.

Už se zdálo, že láska je na dohled  
tu noc viděl jsem tvář tvoji naposled  
osud tomu tak chtěl, to nebyl můj plán.

Vůně omamných nocí  
když ženy zábrany ztrácí  
s příchodem rána často obvykle mizí.

Hodiny, co měří touhy, odbíjí  
dobré věci jsou tu jenom na chvíli.

Tolik společných dní a nocí probdělých  
kdo by řek, že nás dva něco rozdělí  
hvězdy nad námi ví, že jednou byli jsme pár.

Už se zdálo, že láska je na dohled  
tu noc viděl jsem tvář tvoji naposled  
osud tomu tak chtěl, to nebyl můj plán.

Sliby šeptané za tmy  
sný po direktem vrací  
tváře, co byli blízko jsou náhle pak cizí.

Touhy létají časem  
stejně, jak na nebi ptáci,  
že dlouho vydrží, nikdo se nemusí bát.

Hradý stavěné z písku  
k zemi často se kácí  
zbývá věřit, že jeden z nich zůstane stát.